

beren give en Erklæring paa Tro' og Love om, at Varen, han har erhvervet sig, skal anvendes dertil. Det er ikke forskelligt fra, hvad der i Øjeblikket sker her i Landet, og jeg tror ikke, at det vil støde paa mange Vanskeligheder at bevæge Landets Befolkning til at hente Kort for dermed at skaffe sig Godtgørelse. Hvis de skulde betale noget, naar de hentede Kort, kan jeg endda forstaa, at de vilde have lidt Utilbøjelighed til at hente Kortene, men naar de faar Pengegodtgørelse for at melde sig, tænker jeg ikke, at de vil vægre sig. Det ærede Medlem sagde: Hvorledes vil Finansministeren kontrolere, at den Sprit, som Frøken Jensen har indkøbt til Kogning, ikke anvendes til hendes Krølleapparat? Ja, det kan jeg sandelig ikke sikre; hvor der handles, der spildes. Hvor der købes denatureret Spiritus, er der Mulighed for, at den kan drikkes, saaledes som det ærede 3die Medlem fra 9de Kreds (Harald Jensen) frygtede, og hvor det gælder teknisk Spiritus, er der Grund til at frygte, at den ogsaa kan anvendes til saadan Haarsmykning, som virker indtagende, naar man ser Frøken Jensen. Men det kan jeg ikke sikre imod, det indrømmer jeg, men jeg synes dog ikke, at det er saa stor Risiko, der løbes derved, og den Demoralisation, der kunde komme derved, kan jeg ikke tænke mig skulde kunne blive saaledes, at dette Samfund, der er bygget paa sunde og faste Principper, ikke skulde kunne modstaa den. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal tage sig dette alt for nær. Jeg har ikke ønsket Bestemmelsen indsat i Lovforslaget, men tager det med Ro, naar den er indsat. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at Finansministeren skal være lydhør overfor velbegrundede Andragender om Fritagelse for teknisk Sprit og om fuld Godtgørelse overfor denatureret Sprit.

Det ærede Medlem nævnede, at det vilde være rigtigt at samle Produktionen paa færre Steder end nu, og nævnede i denne Forbindelse ogsaa det Beløb af 100,000 Kr. om Maanedens, som i Øjeblikket Forholdet med Gær koster Staten. Jeg skal være meget villig til, for saa vidt det angaar mig, at forsøge en Nedsættelse af Beløbet, og jeg har heller ikke, som det ærede Medlem dog vil vide af Forhandlingerne, vi har ført sammen, været uvillig til at tage i Betragtning, at der her virkelig er en Grund til at faa Produktionen simplificeret og derved gjort mindre bekostelig.

Saa har jeg kun tilbage at besvare et Spørgsmaal, som det ærede 1ste Medlem

for 6te Kreds (Hey) har stillet til mig med Hensyn til det Ord „indfortoldes“, der bruges i § 2 om den Sprit, der kan blive indført fra og med den 15. November. Hertil maa jeg sige, at toldteknisk forstaaer man „indfortoldes“ saaledes, at dette ikke rammer Kreditoplag, da man der jo allerede har berigtiget Tolden. Ligesom Lovforslaget gaar ud fra, at den Beholdning af Spiritus, Akvavit o. s. v., der i Øjeblikket findes hos private og handlende, ikke falder ind under denne forhøjede Tillægsafgift, saaledes maa man mene det samme om den Beholdning, der findes paa Kreditoplag, og som i Virkeligheden er toldberigtiget, selv om Tolden ikke er betalt —, for det er jo Forskellen mellem Kreditoplag og Frilager, Frihavn o. s. v., at den Beholdning maa betragtes som lig med den, der findes overalt ellers hos private. Ellers vilde der ogsaa fremkomme en Ubillighed, thi den kan være solgt bort af den handlende, og han skal da ikke bagefter svare en Afgift, som han ikke i Salgsøjeblikket har været kendt med. Jeg haaber, at dette Svar maa tilfredsstille det ærede Medlem. Det ærede Medlem er jo ogsaa enig med mig i, at hvad der ligger paa Frilager, kan vi ikke betragte paa samme Maade, men det er jo netop heller ikke toldberigtiget.

Nordby: Den højtærede Finansminister udtalte, henvendt til mig, at det, det her drejer sig om, er en midlertidig Forhøjelse af Skatten. Det er jeg ganske klar over, men den højtærede Ministers Bemærkning foranlediger mig til at gentage, at jeg haaber noget paa, at det skal blive en Afslutning, idet jeg haaber paa, at der ikke skal blive produceret mere Drikkesprit her i vort Fædreland. Saafremt det uheldige imidlertid skulde ske, at der skulde blive produceret mere, vil jeg udtale det Haab — og det er i hvert Tilfælde tilfældigt —, at Skatten aldrig bliver mindre end den, der bliver fastsat her, snarere højere, idet det, som jeg udtalte før, er mit Syn, at jo højere Skat, desto dyrere Vare, des mindre Forbrug. Og hvis vi ikke kan komme til et fuldstændigt Forbud, er det efter mit Skøn det bedste at komme det saa nær som muligt. Jeg haaber, som sagt, at vi arbejder os hen imod dette Maal; muligvis naar vi det ikke under denne Rigsdag og heller ikke under denne Regering. Der er imidlertid Mulighed for at faa en anden Regering, og at vi faar en ny Rigsdag, er temmelig givet. Der er efter mit Skøn ingen Tvivl om, at Sam-